

Tyska tjänstehundar 1910

Filmen har dålig bildkvalitet och är lite svår att följa då det mesta sker i ett rasande tempo men är ändå intressant på grund av sin ålder. Inleds med raskavalkad, sedan skyddsträning och hoppövningar. Rapporthund och sjukvårdshund (med markering genom att ta mössan från den sårade, en metod som övergavs för rullmarkering i stället) förevisas. Avslutas med spårarbete efter rånare med kumpan.

Tyska rapporthundar 1915 (Der Meldehund in der Kriegsschule und im Feuer)

Först visas en trupp bestående av soldater med hundar uppställda på led framför skolan. Därefter följer en raskavalkad. Lydnadsdressyr med bland annat realistiska krypövningar för hundar och förare. Kombinationen rapporthund och brevduva var inte ovanlig, duvan kunde snabbt återvända med svarsmeddelande. Under utfodring med mera anländer en hund med ett meddelande bestående av rekvisition av rapporthundsekipage. En grupp tas ut och marscherar i väg genom en park och tar sig så småningom upp på godsvagnar. Diverse förflyttningar i stridsterrängen, med krevad i bakgrunden. Soldater vid fältkök hämtar mat i kokkärlet, vars handtag läggs i hundens mun varefter hunden springer i väg och levererar maten. Hunden används också för att lägga ut telegrafkabel. Diverse scener från stridsterrängen.

Tyska sjukvårdshundar 1915 (Der Sanitätshund in der Ausbildung und Arbeit)

Filmen inleds med skötsel och utfodring av hundar vid hundstallarna, följs av lydnadsövningar. Ett sjukvårdskompani med hundar och hästar rycker ut. Hund söker och finner sårad soldat, markerar denna med rulle fäst i halsbandet. Den sårade bärs i väg på bår för vidare transport med hästdragen ambulansvagn.

Brittiska rapporthundar 1918 (War Messenger Dogs)

Från Imperial War Museums. Utbildning av rapporthundar för British Army, troligen vid XXII Corps huvudkvarter i Nieppe, Frankrike, på västfronten i maj 1918.

Hundar och förare inspekteras av Edwin H Richardson, eldsjälen bakom britternas utnyttjande av hundar i fält. De brittiska rapporthundarna var så kallade envägshundar, det vill säga de fördes av en person, gärna obekant för hunden, till en plats och kunde sedan därifrån sändas tillbaka till utgångspunkten. De var inte utbildade för att sedan kunna sändas tillbaka igen.

Hundarna, många av dem av obestämbara rasblandningar, ska kunna forcera olika typer av hinder: taggtråd, rökridå, vatten med mera. De ska också springa förbi soldater som avlossar skott över hundarna. Vid en artilleridepå vänjes hundarna vid eldgivning genom att stå bredvid en fältkanon som avlossar skott. Hundarna skickas och ankommer mer eller mindre i flock vilket orsakar en del problem med hundhållningen. Kennelanläggningen med hundkojor visas. Skadade hundar får vård. Filmen avslutas med en helt ovidkommande flygplanslandning.

Franska krigshundar, första världskriget (Nos Chiens de Guerre)

Filmen inleds med ett beridet sjukvårdskompani utrustat med sjukvårdshundar i arbete i bergstrakter. Hundarna arbetar i par och markerar genom att ta ett klädesplagg från den sårade, en metod som ersattes av markering med rulle som hunden bar med sig i halsbandet. Därefter en

spaningspatrull som använder sig av en rapporthund för att meddela sina iakttagelser till en mindre framskjuten postering. Slutligen en kort sekvens med en bevakningshund.

Tyska polishundar 1920-talet (Hüter der Ordnung)

Filmen är sannolikt spegelvänd. Inleds med diverse lydadsövningar, bland annat fritt hopp och klättring över höga hinder. En sekvens av något som skulle kunna vara en tidig variant av "Heelwork to music" visas också. Diverse skyddsövningar, bland annat arbete i munkorg. En realistisk jakt på ett par hönstjuvar, där hunden framför allt får visa prov på sin spårformåga.

Finska polishundskolan i Tavastehus 1925

Från finska polishundsinsrättningen i Tavastehus (Hämeenlinna) där den ännu ligger kvar. Johan Brüning, som ses leda en del av övningarna, var veterinär och grundare av både finska krigshundskolan och finska polishundsinsrättningen. Han var även utställningsdomare och besökte Sverige ett flertal gånger, han deltog också med inlägg i svenska hundtidningar. Inleds med lydadsövningar, bland annat avancerad stegklättring och vittringsprov. Skyddsarbete mot figurant i heldräkt, budföring och ett kort spårarbete avslutar.

Karlskrona lokalavdelning 1930-talet

Ett fantastiskt tidsdokument över verksamheten på en lokalavdelning i brukshundrörelsens barndom, sparsamt försett med förklarande texttrutor. En mångfald raser, både stora och små, förevisas, inte bara på dressyrplatsen utan också i vardagliga situationer ute i samhället. Hundarna imponerar mera i vardagssituationerna än i utförandet av olika moment, där man, tacksamt nog, inte redigerat bort ens rena misslyckanden. Filmen avslutas med scener från en hundutställning i staden.

Svenska arméhundar, andra världskriget

Svensk propagandafilm från andra världskriget som här inte kommenteras vidare då den är försedd med speakertext.

SBK på 1950-talet

Inspelad av direktör Henrik Andreasson, Mölndal/Frillesås, innehavare av schäferkenneln "av Åsabo". Andreasson, som avled november 1958, använde denna film samt ett antal andra vid föredrag på lokala klubbar inom SBK. En film, dock inte denna, skänktes till SBK. Inspelningsplatser främst runt kenneln i Frillesås men även från hundutställning på K1 i Stockholm. Tidpunkt för inspelningarna mitten av 1950-talet, hundutställningen på K1 ägde rum i september 1956, tidningar som visas upp är från 1955.

Henrik Andreasson

Hundar av olika raser utför lydnadsmoment som betygsätts av Sven Hydén och Axel Hellgren (ordförande respektive vice ordförande i SBK). Första hundföraren är Helge Hansson med Ch Charmant. Grupp instrueras av Axel Hellgren och Tage Pehrsson (generalsekreterare i SBK). Schäfervalpar från kennel "av Åsabo" miljötränas (skott, gräsklippare etc). Barn med hund. Hundutställning, sannolikt i Västsverige. Hundutställning på K1 i Stockholm 8-9 september 1956. Prinsessan Margaretha var närvarande, schäferdomare var tysken Werner Funk (ordförande i tyska Schäferklubben). Mera spektakulära moment: inläring av stegklättring, tax drar vagn etc. "Budföring och rapporthundar". Rapporthundar i bergig terräng sannolikt i Frillesås. Skiss över rapportsträcka. Draghundar. Raskavalkad från hundutställning. Berner Sennen-hund drar vagn. Andreasson tar emot presumtiv valpköpare på kenneln och föreslår bland annat lämpliga tidningar och böcker. Blindledarhund, förd av Axel Hellgren, förevisas i Göteborg (?). Karaktärsprov av olika hundar på kenneln i Frillesås. Ofullständig filmsekvens innehållande mor och son på promenad, kvinnan stukar sig och pojken springer efter hjälp. Finns komplett i SBK:s film, där räddas kvinnan av en spårhund.

SM Strängnäs 1958

Se referat i Brukshunden nedan. Denna stortävling anordnades på en enda dag, vilket sannolikt är skälet till att inget från prisutdelningen kunde filmas, det lär ha varit mörkt vid det laget.

SM och landskamp mot Finland

— De internationella bruksproven med skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar i kombination med svenska mästerskapstävlingar och svensk-finsk landskamp i Strängnäs den 5 oktober var de i sitt slag största, som hittills arrangerats i vårt land. Hundarnas standard var genomsnittligt god. Toppskiktet hade större bredd än någonsin tidigare. Sjukvårdshundar deltog åter i SM men hade inte någon lyckad dag.

I landskampen mot Finland lyckades Sverige hävda sin ställning som starkare nation, dock ej lika övertygande som förra året i Finland. Den 8-åriga Int Ch Duncan vid Welandschmiede, tidigare fyrfaldig svensk mästare som rapporthund, tog denna gång sitt femte svenska mästerskap, nu som skyddshund. Spårhundsmästare blev Kristianstadsschäfern Bob och rapporthundsmästare Zari av Videbacken.

Mästerskapstävlingarna hade denna gång förlagts till den idylliska gamla Mälarstaden Strängnäs. Chefen för I 10, överste Virgin, hade välvilligt lämnat värdefullt och mycket uppskattat stöd genom att där ställa till förfogande såväl regementets stora och i detta fall mycket ändamålsenliga övningsområden, erforderliga lokaler, transportfordon, radioutrustning m m.

Arrangerandet av dessa tävlingar innebar en omfattande uppgift som anförtrotts SBKs Strängnäsavdelning, en av de mindre inom klubben. För fullgörandet av sitt uppdrag hade avdelningen också måst mobilisera alla sina personella resurser och därigenom nödgats avstå från att själv ställa upp tävlande. Avdelningen förtjänar allt erkännande för den energi och entusiasm, som den lagt i dagen vid lösandet av sin uppgift, inte minst vad gäller de omfattande och krävande förarbetena. Välbetänt av arrangörerna var också att i tävlingsprogrammet införa en "Introduktion till Strängnäs" med intressant orientering om staden, inte endast på svenska utan även på finska språket.

Ramen kring tävlingarna

Centralplatsen, varifrån tävlingsapparaten dirigerades, var förlagd till det sk Svältenlägret, beläget i närheten av I 10:s kasernområde. Svältenlägret omfattar ett antal baracker inramande en öppen plats. Tävlingssekreterariatet var inrymt i en av dessa baracker, marketenteriet i en annan, medan ett par disponerades som förlägningskvarter för tävlande.

För lydndsproven användes två appellplaner, den ena å den öppna platsen i Svältenlägret, den andra å en närbelägen fotbollsplan.

Skyddshundarnas fältprov var förlagda till ett område, norr om och inom 1—2 km från centralplatsen, sjukvårdshundarnas till ett terrängavsnitt söderut inom ca 1 km därifrån. Spårhundarnas fältprov, som förlagts till den norrut belägna Fogdö- och Vansöterrängen, täckte ett område av 2×6 km storlek med mycket lämpliga spårmarker. För rapporthundarnas fältprov slutligen hade valts ett avskilt terrängområde längst söderut i Häradstrakten.

Förbindelsetjänsten mellan tävlingssekreterariatet och de skilda tävlingsplatserna var planerad på följande sätt. Fast radio var installerad i sekretariatet och vid rapportgruppens huvudstation. Den senare jämte sekretariatet hade vidare direkt förbindelse med rapportgruppens övriga tre stationer, som växelvis alltefter provens fortgång disponerade en rörlig radio. Med spår- och skyddshundsgrupperna hölls kontakt medelst rörlig radio, som närmast följde vederbörande bitr tävlingsledare. På grund av vissa mankemang kom radioförbindelsen med de båda sistnämnda grupperna emellertid att inte fungera planenligt. Förbindelsen med skyddshundsgruppen upprätthölls i stället medelst cykelordonnanser och med spårhundgruppen medelst de i skytteltrafik gående bussarna för förflyttning av tävlande samt med privata bilar.

Sekretariatet hade därjämte förbindelse medelst fälttelefon med de båda appellplanerna, platsen för resultatavlan samt marketenteriet. Tävlingssekreteraren hade vidare fyra cykelordonnanser till sitt förfogande.

Förflyttning av funktionärer samt tävlande och deras hundar mellan de olika tävlingsplatserna skedde med bussar. I marketenteriet ägde servering rum under hela dagen för deltagare i tävlingarna samt för åskådare. För deltagarna serverades lunch med bl a ärtsoppa från fältkök på tider, som anpassades efter förhållandena.

Funktionärer

Som överledare fungerade K-G Kanderup, fullmäktig var N R Bjuke.

För lydnadsproven, som pågick nästan oavbrutet under större delen av dagen, fungerade två särskilda domarlag. Spårhundarnas lydnadsprov bedömdes av Georg Encrona och Bertil Pettersson med Sten Carnbrand som tävlingsledare, övriga grupperns lydnadsprov av Sven Hydén och Nils Löwenborg med John Almborg som tävlingsledare.

För fältproven fungerade följande domare och tävlingsledare: Domare inom skyddshundsgruppen var Axel Hellgren och Ernst Guldbrandson samt Axel Liljeroos, Finland, tävlingsledare Einar Öhrn med biträde av John Engberg. Domare inom spårhundsgruppen var Gösta Olsson och Tage Pehrsson samt Reino Vaile, Finland, tävlingsledare Evert Franzén med biträde av Holger Borg. Domare inom rapporthundsgruppen var Evert Hallberg och Martin Norman samt

Ludvig Hellgren, Finland, tävlingsledare Rolf Brandels med biträde av Einar Westberg. Som domare för den fåtaliga sjukvårdshundsgruppen slutligen fungerade Sven Hydén och Nils Löwenborg, som tävlingsledare John Almborg.

Tävlingssekreterare var Arne Carlén, assisterad av bland andra de rutinerade stockholmsdamerna Yvonne Matson och Lilly Guldbrandson.

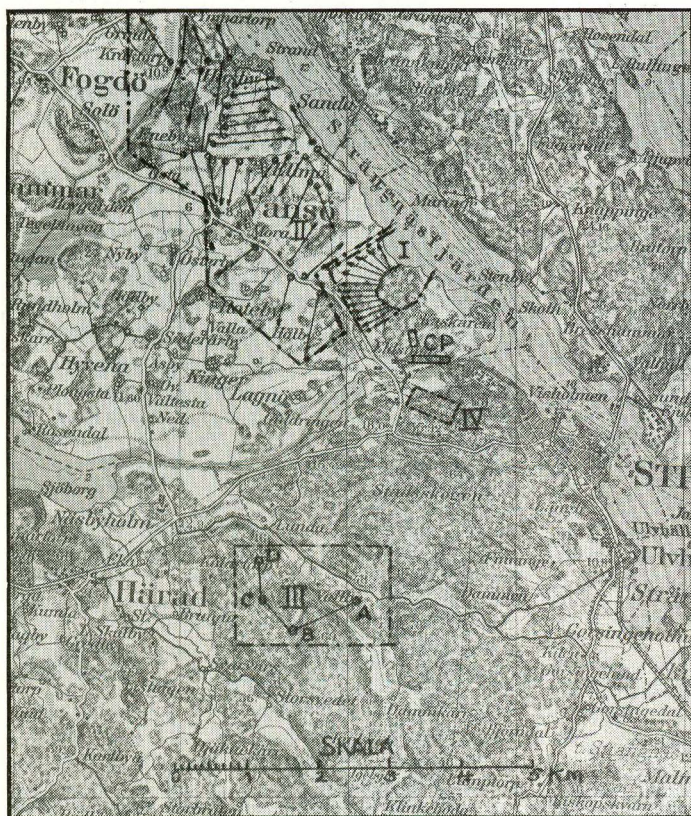
Härtill kommer den övriga staben av funktionärer för skilda ändamål.

Öppningsceremoni

Efter vederbörlig veterinärbesiktning var en högtidlig öppningsceremoni arrangerad kl 9 i Svältenläget. Hundar och förare stod där uppställda på imponerande led. Ett 500-tal åskådare hade även infunnit sig.

Öppnandet inleddes med hälsningsanförande av centralstyrelsens ordförande, N R Bjuke, som därvid särskilt bjöd de finska gästerna välkomna. Efter kort orientering rörande dagens skilda tävlingar bad han vidare överstelöjtnant F Wennberg, som vid tillfället företrädde regementschefen överste Virgin, att till denne framföra klubbens tack för det helhjärtade stöd han lämnat klubben.

Därpå följde vederbörlig flaggceremoni ledd av överstelöjtnant F Wennberg, som i anslutning därtill å regementets vägnar hälsade alla välkomna. Detta

Beteckningar:

CP = Centralplats med sekretariat
m m och två appellplaner

I = Fältprovsområde för skyddshundar

II = Dito för spårhundar

III = Dito för rapporthundar

IV = Dito för sjukvårdshundar

gjorde han även på finska språket, vilket mycket uppskattades av de finska gästerna.

Tävlingarna börjar

Enligt uppgjord tidplan skedde avfärden till de skilda tävlingsplatserna kl 9.30, sedan lottnings om startordning dessförinnan verkställdes. Med hänsyn till det stora antalet tävlande, särskilt i spårhundsgreppen, var detta dock alltför sent. Tävlingarna hann dock avslutas innan mörkrets inbrytande men avslutningen med prisutdelning kunde inte ske inom ramen för det uppgjorda tidsschemat.

En underlåtande faktor var det mycket goda vädret under hela tävlingsdagen.

Stort uppbåd av tävlande

Av 71 anmälda hundar hade förhinder att delta på grund av skilda anledningar anmälts för fem. Alla de 66 startande deltog i de internationella proven. Av dem deltog 12 i skyddshundsgruppen, 31 i spårhundgruppen, varav tre finska, 20 i spårhundgruppen, varav tre finska, samt 3 i sjukvårdshundsgruppen. Av de 60 svenska hundarna deltog 57 i SM (12 skh, 26 sph, 16 rph och 3 sjh). En av de tre övriga, vilken ej hade erforderliga utställningsmeriter för deltagande i SM, ingick i det svenska landslaget.

Av skyddshundarna fullföljde alla hela tävlingen, av spårhundarna 25 och av rapporthundarna 11.

Vad rasfördelningen beträffar var schäfern som vanligt dominerande. I spårhundgruppen tävlade en riesenschauzer, en dobermannpinscher och tre colliers, i rapporthundgruppen två dobermannpinschrar, av vilka flera gjorde mycket goda prestationer. Övriga 59 var schäfrar.

Följande SBK-avdelningar var representerade med inom parentes angivet antal hundar:

Gävle (1), Göteborg (3), Hallstahammar (1), Hälsingborg (4), Karlskoga (4), Katrineholm (2), Kristianstad (2), Kristinehamn (3), Linköping (1), Ludvika (1), Luleå (1), Malmö (4), Sollefteå (1), Stockholm (17), Surahammar (4), Uppsala (4) och Västerås (8).

Landskampen

Landskampen omfattade denna gång endast spår- och rapporthundsgrenarna, när den finska organisationen förklarar sig för närvarande inte ha tillräckligt genomarbetade skyddshundar att ställa upp i en dylik tävling.

Vardera nationen ägde att i respektive grenar ställa upp tre på förhand uttagna och anmälda hundar. I lagtävlingen räknades dock endast de två bästa resultaten i vardera landslaget. Följande poängskala tillämpades: grensegrare 5 poäng, de följande tre i ordningsföljd 3, 2 resp 1 poäng.

Medan de finska tävlingsreglerna gällde vid förra årets landskamp tillämpades i år de svenska reglerna. Dessa skiljer sig från de finska såtillvida, att resultatet av lydnadsproven inräknas i slutresultatet, under det att man i Finland endast fordrar godkänt resultat i lydnadsprov för deltagande i fältprov, vari resultatet sedan blir ensamt avgörande.

Av spårhundarna fullföljde alla de tre svenska hundarna hela tävlingen, medan årets finska mästare i grenen Aki misslyckades i fältprovet och alltså bortföll. Den finska Int Ch Valpas var bäst såväl i landskampen som i de internationella proven. Närmast i landskampen kom de tre svenska hundarna Kaskad, Ch Pompe och Ch Ruff. Sist blev fjolårets finska mästare Ch Lady. Poängfördelningen i spårhundsgrenen blev alltså $(5+1=)$ 6 poäng till Finland och $(3+2=)$ 5 poäng till Sverige. Såsom framgår av resultatlistan hade fyra svenska hundar i SM och de internationella proven bättre placeringar än de till landslaget uttagna. Även med en annan uttagning hade poängfördelningen mellan landslagen likvärd blivit densamma.

Av rapporthundarna misslyckades en svensk och två finska hundar i fältprovet, vilka alla bröt tävlingen, varav en av de finska på grund av skadad tass. På första plats kom den svenska hunden Nargo, tätt följd av den finska Popi. Båda hade samma poängresultat i fältprovet, dock med bättre placering för Popi. Resultaten i lydnadsproven blev emellertid avgörande till Nargos förmån. På tredje plats kom svenska hunden Pano. Poängfördelningen i rapporthundsgrenen blev alltså $(5+2=)$ 7 poäng till Sverige och 3 poäng till Finland. I SM och de internationella proven hade Sverige i denna gren tre hundar med bättre placering än dem, som uttagits till landslaget.

Sammanlagda resultatet i landskampen blev följaktligen 12 poäng till Sverige och 9 poäng till Finland. I betraktande av att även mycket goda hundar helt naturligt misslyckas ibland torde styrkeförhållandena mellan Sverige och Finland vad gäller spår- och rapporthundsgrenarna eljest kunna bedömas vara ganska jämna.

SM

Inte alla hundar, som framfördes i tävlingarna om svenska mästerskap, var tillräckligt tränade och åtminstone för närvarande av klass för att fylla de anspråk, som bör ställas på en hund i SM. Fall av otursamhet eller tillfällig indisposition är dock givetvis alltid att räkna med. Men i stort sett hade årets uppbåd av SM-hundar glädjande nog inte blott kvantitativt utan även kvalitativt sett större bredd än vad fallet varit tidigare. I övrigt hänvisas till domarekommentarerna och resultatlistan.

I ingressen till denna artikel har årets svenska skydds-, spår- respektive rapporthundsmästare redan nämnts. I sjukvårdshundsgruppen, som ej förekommit vid SM sedan år 1951, blev det ingen mästare, då alla däri deltagande hundar föll igenom i fältprovet.

Vardera av de svenska mästarna erhöll för ett år *Axel Hellgrens vandringpris* i respektive grenar, varom nu tävlades för tredje gången. Det blev nya innehavare över hela linjen. I skyddshundspriset har nu Bengt Sjöberg (genom Anisette), den avlidne K-E Hamrin (genom Asco) och Harris Westman (genom Duncan) vardera en inteckning. I spårhundspriset har Jörgen Jarl (genom Cole) två inteckningar och Margit Nordqvist (genom Bob) en. I rapporthundspriset har Harris Westman (genom Duncan) två inteckningar och K-E Lindmark (genom Zari) en.

Förhållandet mellan av årets grensegrare uppnådda resultat och det högsta möjliga poängtalet i respektive

fall ger följande kvotval: för Duncan i skyddstjänst $668\frac{1}{2}:770 = 0,868$, för Bob i spårstjänst $578\frac{1}{2}:620 = 0,933$ och för Zari i rapportstjänst $588\frac{1}{2}:620 = 0,949$. Motsvarande kvotval för fjölårets grensegrare var 0,845, 0,928 resp 0,906.

Domarekommentarer

SKYDDSHUNDARNAS FÄLTPROV

(Axel Hellgren):

Om man frågar sig var de bästa skyddshundarna för närvarande finns i Sverige, blir svaret alldeles säkert Västerås. I denna grens fältprov placerade sig sålunda tre västeråshundar främst. Segrande skyddshund blev nu Duncan, tidigare flerfaldig mästare som rapporthund. Duktigt gjort av såväl hund som föraren Harris Westman. I fältprovet följde efter segraren med en poängskillnad av $10\frac{1}{2}$ poäng Ch Ockels Erro och med 6 poäng efter denne Reija. Resultaten i lydnaproven medförde en delvis ändrad ordningsföljd i sluttävlingen. Duncan behöll tätplatsen med Reija som tvåa, stockholmshunden Ch Timmis Heino som trea och Ch Ockels Erro som fyra.

I spårningen misslyckades av de 12 tävlande hundarna endast två, Frejåhöjdens Brando och Säterjåntans Eiro. Av de övriga fann samtliga alla eller minst tre föremål, varför man får betrakta spårarbetet som lyckat.

Bästa sakstövning utfördes av Reija, som gjorde ett utmärkt sök och fann samtliga föremål. Även Ch Timmis Heino och Duncan gjorde en bra sakstövning. Tre hundar (Säterjåntans Eiro, Zar och Ajax)

misslyckades alldeles i detta moment, medan de övriga gjorde ett medelmåttigt arbete.

Vid "avsökande" efter gömd figurant fick föraren förflytta sig utefter en mittlinje och låta hunden söka på båda sidor om denna linje. Det befanns lättare att bedöma hundarnas arbete, då söket utfördes på detta sätt.

Bästa skyddsarbetet utfördes av Frejåhöjdens Brando, som där nådde $305\frac{1}{2}$ poäng. Därnäst kom Ockels Erro med 297, tätt följd av Duncan med $295\frac{1}{2}$ och vältrimmade Zar med 283 poäng. Säterjåntans Eiro var för dagen särskilt svag i skyddsarbetet.

Den svenska elit av skyddshundar, som här var samlad, kan säkerligen väl hävda sig i vilket land som helst. Att ramla ned på prislistan kan ibland hända även välutbildade hundar. Ett missat spår eller för mycket bitande vid skyddsarbetet drar lätt ned poängen. Med bättre tur vid spårarbetet och litet mera specialträning i skyddsarbetet kan det åter bli toppform. Alla förare framförde sina hundar på ett mönstergiltigt sätt.

Einar Öhrn fungerade med sedvanlig rutin som tävlingsledare. Han hade mycket god hjälp av John Engberg, som var väl orienterad på hemmaplan och med stor auktoritet höll ordning på publiken, så att tävlingen inte stördes.

SPÅRHUNDARNAS FÄLTPROV

(Tage Pebrsson):

Dagens stora och glädjande överraskning inom spårhundsgrenen var att av 31 startande hundar inte mindre än 26 hundar klarade fältprovet och att av

KÖTTÄGGVITA .....

MJÖLKÄGGVITA .....

KOLHYDRATER .....

FETT .....

MINERALÄMNING .....

VITAMINER .....

deklaration på varje paket

=

Sniff är en kombination av kött och torr mjölk, bröd och fett, diet- och smakämnen, mineralämnen och vitaminer...

Sniff är färdiglagad, hälsomättad mat — som innehåller *allt* vad hunden behöver. Hunden får 1) god kondition, 2) kraftig benstomme, 3) vacker, glansig päls...

Tag hem det första paketet åt Er hund idag!

FÄRDIGLAGAD • HÄLSOMÄTTAD • EKONOMISK

SNIFF - hundens husmanskost!

AKTIEBOLAGET EWOS SODERTÄLJE

dessa mer än hälften eller 15 uppnådde certifikat-poäng. Vilket allt innebär ett rekord. Det utmärkta resultatet vittnar väl i första hand om att förarna på allvar gått in för denna tävling och väl förberett sina hundar. En bidragande orsak var också, att arrangörerna kunde bjuda de tävlande på en förnämlig spårterräng, varigenom störningar kunnat nedbringas till ett minimum. Det härliga vädret bidrog därjämte till att denna spårtävling kom att bli alltigenom lyckad.

Ett stort antal åskådare hade också följt med ut till spårmarkerna på Fogdölandet och följde med intresse de olika ekipagen, som släpptes iväg med ca 10 minuters mellanrum. Första start gick dock ej förrän kl. 10.20, vilket måste anses vara alldeles för sent vid en tävling med så många startande hundar. Som en följd härav fick ej sista hunden börja sitt fältprov förrän omkring kl. 15. Att i timmar behöva gå och vänta på att få utföra fältprovet är ytterst påfrestande för såväl förare som hund och bör ej förekomma vid någon tävling. Sett ur rättvisesynpunkt är det ej heller helt tillfredsställande, att låta en del tävlande avlägga fältprovet alltför sent på dagen. Störningar av olika slag brukar nämligen bli betydligt flera längre fram på dagen, då söndagsvandrare gett sig ut i terrängen. Vid denna tävling syntes emellertid störningar av denna art ha varit så gott som obefintliga.

Liksom tidigare brukar vara fallet, kom även vid denna tävling hundens arbete inom sökruatan att sänka betyget i rätt många fall. Av de 15 hundar, som fann maximalt antal apportföremål och spårläggaren, fick sålunda ej mindre än 10 hundar betygsavdrag för ej fullgott arbete vid spårets upptagande eller under spårningen fram till första vinkeln. Som exempel på ett mindre gott utförande kan nämnas, att föraren i alltför stor utsträckning försökte påverka hundens arbete vid själva upptagandet av spåret, att hunden ej visade det rätta spårintresset, vilket i ett par fall hade till följd att hunden gick över spåret både en och två gånger inom sökruatan, samt att hunden ej visade fullgod effektivitet vid utarbetande av spårwinkel.

Följaktligen var det endast 5 hundar, som klarade fältprovet felfritt i den oerhört hårda konkurrensen. Då så gott som samtliga dessa fem tillika ansågs som goda appellhundar, visste man redan vid avfärden från spårterrängen inom vilken grupp dagens "segerherre" skulle sökas.

Det kan också vara på sin plats att ge tävlingsledaren och dennes medhjälpare en eloge för det sätt på vilket de hade organiserat tävlingen. De hade ingen avundsvärd uppgift men lyckades ändå genomföra tävlingen utan att några klagomål förekom från annat håll.

Av de hundar, som fullföljde spårprovet, blev en hund underkänd i momentet "Platsliggande i grupp", medan en annan hund fick betygsavdrag i samma moment. Med ett undantag klarade samtliga hundar skottlossningsmomentet med högsta betyg.

Int Ch Valpas, som ingick i det finska landslaget, visade sig vara en angenäm bekantskap. Så fort hunden påbörjade sökarbetet i rutan kunde man av hundens perfekta arbete genast dra den slutsatsen, att det här var fråga om en hund av mycket god kvalitet. Upptaget av spåret skedde utan någon som helst anmärkning och därefter var det enbart ett nöje att studera hundens utomordentliga spårarbete. Snabbt

och effektivt avverkade den spåret och visade därjämte stor säkerhet i appartering. När den sedermera återkom från spåret med alla föremålen och spårläggaren, var det dags att utdela dagens första 10:a.

Bob presterade ett av dagens förnämsta arbeten i sökruatan. Hunden, som erhållit ett så pass högt startnummer som 27, var ej på något sätt berörd av den långa väntetiden utan visade från allra första början en strålände arbetsvilja. Föraren förde hunden på ett trevligt sätt och några allvarliga malörer inträffade inte. Vid första vinkeln visade hunden en obetydlig tveksamhet, men felet var så ringa, att betygsavdrag ej ansågs motiverat.

Hunden utarbetare spåret mycket snabbt, visade stor säkerhet i markeringen av föremålen och besvärades ej heller av förledningsspåren. Resultatet blev även här högsta betyget.

Säterjäntans Ölla visade upp sig från sin allra bästa sida och utarbetare spåret utan anmärkning. Det var ett rutinerat ekipage, som arbetade lugnt och metodiskt såväl i sökruatan som i själva spåret. Speciellt observerade man hur elegant föraren förde hunden vid spårets upptagande. Även denna hund fann alla föremålen och erhöll högsta betyget.

Ackim v d Pommernheide gjorde ett mycket gott intryck från första början. Upptagandet av spåret skedde lugnt och metodiskt och hunden hade ej några som helst besvärligheter vare sig vid vinklarna eller vid förledningsspåren. En perfekt markering av föremålen bidrog till att ytterligare förbättra helhetsintrycket. Ackim klarade raskt av spåret och återkom med samtliga föremål och erhöll högsta betyget.

Kaskad utarbetare spåret utan någon som helst anmärkning efter ett fullgott arbete i sökruatan. Föraren litade fullt på sin hund och detta bidrog till det alltigenom goda helhetsintrycket. Samtliga föremål hittades, vilket gav högsta betyg.

Lidardals Strakurs arbete i sökruatan och vid spårets upptagande kunde ha varit något bättre. Hundens ej fullt tillfredsställande arbete torde delvis ha berott på, att föraren stundtals visade någon tveksamhet. Sedan hunden lämnat sökruatan, hade en något mera framträdande arbetsvilja varit önskvärd vid ett par tillfällen. Helhetsintrycket var emellertid övrigt mycket gott. Hela spåret utarbetades och samtliga föremål hittades. Betyget blev 9.

Ajax började ganska bra och upptog spåret utan någon större anmärkning. Man hade dock önskat se lite större arbetsvilja och framför allt större effektivitet hos hunden både vid arbetet i sökruatan som sedermera under spårningen. Helhetsintrycket var i övrigt mycket gott och det var ett samspelt ekipage, som återkom med samtliga föremål. Betyget blev 9.

Efter en lyckad start visade *collien Ch Pompe* tveksamhet, sedan den markerat första föremålet. Ekipaget verkade samspelt i högsta grad, men större framåtanda hos hunden hade varit önskvärd. Samtliga föremål hittades och betyget blev en 9:a.

Schäfergårdens Grogg kunde ha haft ett något bättre upptag av spåret. Framför allt hade man velat se mera arbetsglädje hos hunden under spårningens första del. Föraren förde emellertid hunden på ett föredömligt sätt och återkom med samtliga föremål ganska snabbt. Mot slutet av spåret synes *Grogg* därför ha gått betydligt snabbare. Vinklar och förlednings-

spår vållade ej heller denna hund något besvär. På grund av den ej fullt tillfredsställande starten blev betyget 9.

Heppy visade alltför stor tveksamhet vid spårets upptagande, vilket medförde betygsavdrag. I övrigt utförde den ett gott arbete på spåret och fann samtliga föremål. Man hade dock velat se något större framåtanda hos hunden för att helhetsintrycket skulle ha blivit det bästa. Betyget blev 9.

Atom var under arbetet i sökrutan stundtals något ovillig och spårets upptagande blev därför inte helt tillfredsställande. I övrigt arbetade hunden bra på spåret och fann samtliga föremål. Betyget för prestationen blev 9.

Passo av Asabo hade efter ett perfekt upptag ej några svårigheter att följa spåret och klarade såväl vinklar som förledningsspår utan anmärkning. Hunden slarvade emellertid vid apportioneringen av föremålen och föraren fick sålunda själv ta upp andra föremålet. Med en mera konsekvent markering av föremålen kunde hunden erhållit högsta betyg. Nu fick den nöja sig med en 9:a, trots att den fann samtliga föremål.

Lodd kom efter vissa besvär med uppsöket bra i gång och klarade av spårningsarbetet utan anmärkning. Lodd's ovillighet att arbeta i sökrutan var så markant, att betygsavdrag måste göras. Samtliga föremål hittades och betyget blev en 9:a.

Redan under arbetet i sökrutan verkade riesenschnauzern *Cb Ruff* en aning olustig. Den rätta spårglädjen såg man inte så mycket av de första 100 m på spåret. Därefter gick det emellertid betydligt bättre. Vinklar och förledningsspår klarades perfekt och fyra föremål hittades, vilket gav betyget 8½.

Ragg hade ej ett riktigt bra upptag, den flaxade för mycket och koncentrerade sig ej helt på spårarbetet. Efter ett 50-tal m gick det betydligt bättre och hunden fann samtliga föremål. Hunden visade stor arbetsvilja

och kan med något bättre stadga bli en bra spårhund. "Utsvängarna" från spåret medförde denna gång, att betyget ej blev högre än 8½.

I slutstriden om tätplaceringarna fick man i år ej se *Cb Cole*, svensk spårhundsmästare 1956 och 1957. Hunden började sitt fältarbete mycket trevande och osäkert. Arbetet i sökrutan var långt ifrån det bästa och upptagandet av spåret skedde några meter utanför området. Man märkte genast, att *Cole* ej hade någon lyckad dag. Tre gånger släppte hunden spåret och under det osäkra spårningsarbetet gick den också förbi första föremålet. I fortsättningen gick det emellertid betydligt bättre. De övriga föremålen hittades samtliga och betyget blev 7½.

Efter en mindre lyckad start i de efterföljande lydnadsprovets första moment satte emellertid föraren punkt för hundens vidare tävlande denna dag genom att helt enkelt bryta tävlingen. En gammal dam, som själv varit med om många misslyckanden vid hundtävlingar och som med intresse följde hundarnas prestationer i lydnadsmomenten, hördes följande yttrande om *Ch Cole*. "Även en hund har väl rätt att någon gång ha en mindre lyckad dag utan att därför behöva bli tagen från tävlingsplatsen innan proven avslutats." Håri hördes många åskådare instämma.

Bland de övriga hundar, som klarade fältprovet, observerade man 1957 års finska spårhundsmästare, *collietiken Lady*. Tiken hittade visserligen fyra föremål i spåret, men arbetet under själva spårningen var ej det bästa. Efter ett något så när lyckat upptag väntade man sig, att *Lady* skulle göra en förnämlig prestation. Så blev emellertid ej fallet. Utanför sökrutan flaxade tiken alldeles för mycket fram till första vinkeln. Därefter var den bitvis alldeles för långsam i sitt arbete. Vinklar och förledningsspår klarade *Lady* dock utmärkt. Betyget blev en 7:a.

Den finska landslagsgruppen samlad för återresa.

Aki, finsk spårhundsmästare 1958, misslyckades i fältprovet och blev således inte godkänd. Vad som var den direkta orsaken till hundens misslyckande är svårt att säga. *Aki* började annars sitt arbete mycket bra och gjorde ett ganska bra upptag. Hunden verkade hela tiden arbetsvillig och klarade vinklarna utan några större svårigheter. I vissa lägen verkade föraren dock en aning osäker och detta kan ha varit orsaken till *Akis* misslyckande. Hunden lyckades nämligen ej utarbeta spåret och finna spårläggaren, endast tre föremål hittades

RAPPORTHUNDARNAS FÄLTPROV

(*Martin Norman*):

De fyra rapportsträckorna hade regelmässiga standardlängder, dvs 1, 1½, 1½ och 2 km eller sammanlagt 6 km. De kunde till huvuddelen betecknas som medelsvåra. Under tävlingsdagen var de relativt tungsprungna på grund av ymnigt regn dagarna förut.

Av 20 startande hundar fullföljde 11 tävlingen. De finska hundarna *Boy* och *Lepin Anna-Bella* bröt tävlingen på sista rapportsträckan, den förstnämnda efter att ha råkat ut för fotskada. Den svenska landslagshunden *Ch Säterjäntans Arpo* var även bland dem som bröt tävlingen. Två hundar fick högsta betyget 10. De var båda helt jämställda, den minimala tidsskillnaden av en sekund fick avgöra den inbördes ordningsföljden. Tre hundar fick betyget 9, två 8, två 6 och två 5. Hundarna upptas här i ordningsföljd efter resultatet av fältprovet.

Zari av Videbacken visade utmärkt uppträdande vid stationer och på rapportsträcker. Tiden var 3.12+6.21+6.36+10.09=26 min. 18 sek. Betyg 10.

Cb Älvbygdens Arras visade likaledes utmärkt uppträdande. Tiden var 3.25+6.20+6.25+10.09=26.19. Betyg 10.

Popi: utmärkt uppträdande, tid 4.00+6.52+5.25+11.23=28.10, betyg 9.

Cb Anios Jill hade enstaka gnäll vid stationerna, tiden var 3.23+5.32+6.45+11.32=27.12, betyg 9.

Nargo, som likaledes gnällde något vid stationerna, hade tiden 3.34+6.25+7.05+10.46=27.50, betyg 9.

Pano hade klanderfritt uppträdande samt tiden 3.51+6.27+7.44+11.29=28.51, betyg 8.

Cb Zorro visade bra uppträdande och hade tiden 3.00+7.15+8.10+11.22=29.47, betyg 8.

Trollsjöns Lady hade klanderfritt uppträdande samt tiden 3.38+8.24+6.00+14.30=32.32, betyg 6.

Rapp även klanderfritt uppträdande samt tiden 5.06+7.23+7.00+13.59=33.22, betyg 6.

Zenta likaledes klanderfritt uppträdande och tiden 4.21+7.22+8.25+15.25=35.33, betyg 5.

Norrstrandens Castor hade bättre tid 3.20+6.22+7.25+13.36=30.43 men skall och gnäll vid stationerna medförde betygnedsättning, betyg 5.

SJUKVÅRDHUNDARNAS FÄLTPROV

(*Sven Hydén*):

Sjukvårdshundarna var denna gång en besvikelse och ingen kunde godkännas. De yttre betingelserna var ganska ogynnsamma, därigenom att vittringsförhållandena var ovanligt besvärliga. Avsökningsområdet utgjordes av en backsluttning med en svag vind från

översta delen i riktning mot områdets lägst belägna del. För att underlätta för hundarna beslöt domarna att avlysa publik inom sökområdet, vilket förändrade betydande irritation från intresserade åskådare. Domarna ville undvika att alltför mycket av människovittring skulle med den svaga vinden spridas mot den lägre belägna delen av området och lägga sig som en skyddande hinna över figuranterna. Trots att alla åskådare utom en, som uppgav sig ha i uppdrag att filma, hade vänligheten följa domarnas hemställan, lyckades hundarna med ett undantag ej finna någon av figuranterna i det vittringspåverkade området. Hundarna tröttnade efter en tid och visade i ett par fall en tråkig tendens att blindapportera.

SKYDDSHUNDARNAS LYDNADSPROV

(*Sven Hydén*):

Int Cb Duncan v d Welandschmiede fördes som vanligt lugnt och säkert och fick höga betyg. *Duncan* företer dock en del ålderstecken i hopp och hade besvär med krypan. Hårfint bättre i appell var dock *Reija* med ett flertal fullträffar, men hon snuddade i häcken och var nära att missa vanlig apportering. Man kan som bekant aldrig vara säker, även när det gäller de bästa hundar. Aningen före *Duncan* (½ p) i appell kom även *Db Cb Effendis Excelent*. *Excelent* fick av de båda domarna intet lägre betyg än 7 och hade flera fullträffar. Dessa tre hundar var alla av verklig mästerskapskvalitet och lämnade resten på betryggande avstånd. Bland dessa senare förekom visserligen få misslyckanden men antalet blott godkända och med 7 betygsatta prestationer var alldeles för många i en tävling av detta slag. Många förare gav sina hundar för liten frihet i linförighet och verkade över huvud taget ej vara tillräckligt säkra på sina adepter. Glädjande nog var dock alla över medelmåttan för segrarklass.

RAPPORTHUNDARNAS LYDNADSPROV

(*Sven Hydén*):

Helt överlägsen i appellen var segraren i gruppen *Zari av Videbacken*, som med undantag för stegklättring och för ett missförstånd mellan förare och hund i platsliggande var nära nog perfekt. Hon var den enda av dem jag dömde, som utförde ett fullgott krypande. Huvudkonkurrenten från fältarbetet *Cb Älvbygdens Arras* misslyckades ganska grovt i appellen med bl a mycket svagt fritt föl, underkänt i krypande och blott medelgoda hopp. På grund av sitt utmärkta fältarbete kom han dock på andra plats i slutävlingen. *Cb Anios Jill* var säker i appellen, framför allt i fritt föl, men var ej fullt säker i en del moment och tapade poäng, dock utan egentliga svagheter på någon punkt. *Cb Zorro*, som placerade sig som fyra i appellen, var ojämn med både bra och mera svaga moment. Den finska hunden *Popi* klarade sig fint men gavs för liten frihet i linförighet och kunde inte krypa. Av de två svenska landskampshundarna var *Nargo* den bättre utan svaga men också utan starka prestationer, medan den övertygande *Pano* förstörde sina chanser genom att få noll i häcklopp och vara svag i framåtsändande. Av återstoden hade ett par en svart dag och resten blott medelmåttiga betyg.

(Georg Enecrona):

Av de 31 hundarna i spårhundsgruppen hade de 11 hundar, som fått de högsta startnumren, att utföra lydnadsproven före fältproven. Endast en av dessa underkändes senare i fältproven. Totala antalet hundar, som deltog i denna grupps lydnadsprov, var 27, av vilka dock en av dem som tidigare klarat fältprovet drogs ur tävlingen redan efter första lydnadsmomentet. S k öppen bedömning tillämpades varigenom den intresserade publiken lätt kunde följa utfallet av bedömningen.

Som helhet betraktad var standarden mycket god. Åtskilliga toppbetyg och många 9:or och 8:or noterades. Betygen därunder, inbegripet en del nollor, utgjorde ca 25 %.

De två inledande viktiga grundmomenten "införighet" och "framförgående" samt "fritt följ" var bra. I det förra hade 20 hundor betyget 8 eller högre, 5 betyget 7,5 och en betyget 7. I det andra momentet hade 14 hundor betyget 8 eller högre. De svagare momenten var i allmänhet "krypande" och "framåt-sändande" samt i vissa fall "skall på kommando", "apportering" och "klättherp över plank".

Då förarna visade tydlig kännedom om i de nämnda svagare momenten förekommande fel och brister, bör dessa kunna elimineras genom rätt och målmedveten träning. I en del fall verkade hundarna "tryckta", måhända beroende på överträning.

I sina kommentarer till lydnadsproven vid fjolårets SM framhöll Tage Pehrsson, att genomsnittliga poängtalet borde kunna höjas med minst 20, om förarna ägnade större omsorg åt lydnadsproven. De 13 spårhundar, som då fullföljde hela tävlingen och deltog i lydnadsproven, hade ca 240 i medelpoäng. För de i lydnadsproven 13 bästa svenska spårhundarna var medelpoängen i år ca 256. Även om de vid två skilda tävlingstillfällen uppnådda poängtal inte är exakt jämförbara, tyder dock skillnaden på en rätt väsentligt bättre standard i år. Jämförd med resultaten åren 1956 och 1955 var skillnaden än större.

Lidardals Strakur gjorde dagens bästa prestation i lydnadsproven och erhöll 277 poäng av 300 möjliga. Hans betygserie innehöll en enda 7:a (i framåtsändande), två 8:or, en 8½, resten 9:or och 10:or. Sedan nuvarande regler fastställdes år 1955 har en därmed likvärdig prestation förekommit endast två gånger vid SM. År 1956 hade rapporthunden Db Ch Argus och år 1957 skyddshunden Kim sålunda båda 278,5 poäng. Det mycket goda samarbetet mellan förare och hund bidrog därjämte att ytterligare höja helhetsintrycket och visade att hunden var väl genomarbetad.

Goda resultat i lydnadsproven hade också *Malm-sjöns Cid*, som blev tvåa däri, och dobermannen *Mix*, trean. Cid fick betyget 7 i ett moment (krypande) och 6 i ett (skall), eljest höga jämna betyg. Mix fick 7½ i två moment (skall och apportering) och 6½ i ett (plank), i övrigt också bra betyg. Deras resultat i fältprovet medförde emellertid att båda dessa hundar fick låga placeringar i den slutliga resultatlistan.

På fjärde plats i lydnadsproven, 1 poäng efter *Mix*, kom segaren i sluttävlingen den finska hunden *Int Ch Valpas*. Den fick betyget 5 i häckloppet, där den slog i grovt, och 7 i fritt följ. Eljest var *Valpas* bra och jämn.

Tätt efter *Valpas* följde *Lidardals Stulka*, som helt misslyckades i stegklättring men eljest hade en vacker betygsserie med fem 8:or och resten högre. Resultatet i fältprovet förde dock *Stulka* rätt långt ned i den slutliga placeringen.

En halv poäng efter *Stulka* kom *Bob*, en av dem som hade topplacering i fältprovet. *Bob* var ojämn i lydnadsproven, där den hade flera 10:or och 9:or men 7½ i fyra och 7 i tre moment.

På sjunde plats i lydnadsproven, en poäng efter *Bob*, kom *Säterjäntans Ölla*, som också var bland de högst placerade i fältproven. *Ölla* hade 7 i två moment (krypande och plank), 6 i två (häck och stege) men eljest höga betyg. Om föraren iakttagit mera omsorg och hållit tillbaka tikens sprudlande livsglädje, som yttrade sig i små krumsprång här och var, skulle resultatet säkerligen kunnat bli åtskilligt bättre. *Ölla* kom nu i sluttävlingen 2 poäng efter segaren.

Den finska tiken *Ch Lady* med sin rutinerade förare gjorde ett mycket gott intryck. Hon var mycket bra i de flesta momenten men misslyckanden mer eller mindre i några med höga koefficienter reducerade det slutliga poängtalet. Det blev noll i häck, 5½ i krypande och 7 i två moment (skall och häck). Dessutom fick *Lady* endast 8 i skottfasthet.

Den vid många tidigare tävlingar framgångsrika nu 10-åriga collien *Ch Tommy* framfördes nu för sista gången i tävling av ägaren Eric Öhman. Hundens ålder gjorde sig dock gällande och han fick också slippa häckhopp, apportering och klättherp.

Avslutning

Det blev rätt sent innan prisutdelningen kunde förtäras, vilket skedde i det fria utanför tävlingssekretariatet i skenet av en rad strålkastare.

Till det efterföljande samkvämet med en enklare supé hade ett 125-tal anmält sig. På grund av tidsföreningen, nödgades emellertid mer än hälften dessförinnan anträda återresan till sina respektive hemorter. För deltagarna däri, bland dem hela den finska truppen, blev det ändock en stämningsfull avslutning.

Kvällen före tävlingsdagen hade man allmänt mött upp till den subskriberade supé med dans, som då arrangerats i I 10:s rymliga uoffmäss och till vilken alla finska tävlande och funktionärer inbjudits som gäster.

Såsom ett uttryck för sin uppskattning av det svensk-finska samarbetet hade Suomen Palvelukoira-liitto genom sina företrädare därunder låtit till SBK överlämna ett hederspris i silver med hemställen, att detta måtte uppställas till tävlan inom klubben enligt de bestämmelser, som centralstyrelsen behagade fastställa.

(Forts nästa sid)

Resultat

För svenska hundar anges vederbörande lokalavdelning inom parentes. Deltagare i landskampen anges med asterisk.

SKYDDSHUNDAR	Fältprov Poäng ¹)	Lydn-prov Poäng ¹)	S:ma poäng
1. Int Ch Duncan v d Welandschmiede 12923/50 sch, äg o fö Harris Westman (Västerås)	407½ (1)	261 (3)	668½ Cert, Svensk mästare CACIT
2. Reija 19634/51 sch, äg o fö Stig Olsson (Västerås)	391 (3)	262 (1)	653 Certp
3. Ch Timmis Heino 11501/50 sch, äg o fö Holger Ferm (Stockholm)	371 (4)	252 (4)	623 Certp
4. Ch Ockels Erro 11530/53 sch, äg o fö Sören Francke (Västerås)	397 (2)	221 (11)	618 Certp
5. DbCh Effendis Excelent 17032/54 sch, äg o fö Bo Nyman (Sollefteå)	345 (8)	261½ (2)	606½ Godk
6. Timmis Panter 4168/51 sch, äg ASEA, Ludvika-verken, fö Rolf Johansson (Ludvika)	350½ (6)	249 (6)	599½ Godk
7. Arab 15034/54 sch, äg o fö Sigvard Eklund (Luleå)	351 (5)	247 (7)	598 Godk
8. Zar 9889/52 sch, äg o fö Evert Ekfeldt (Stockholm)	347 (7)	244 (8)	591 Godk
9. Frejahöjdens Brando 2893/55 sch, äg o fö Holger Axelsson (Surahammar)	331½ (9)	240½ (9)	572 Godk
10. Int o Nord Ch Frejahöjdens Asco 254/54 sch, äg o fö Bengt Sjöberg (Stockholm)	320 (10)	229½ (10)	549½ Godk
11. Ajax 14290/53 sch, äg Stockholms-polisen, fö Lennart Hall (Stockholm)	296½ (11)	252 (4)	548½ Godk
12. Säterjäntans Eiro 13785/53 sch, äg o fö Hartvig Östman (Stockholm)	220½ (12)	219 (12)	439½ Godk

1) Siffra inom parentes anger för skh placering i fältprov resp lydnadsprov

SPÄRHUNDAR	Fältprov Poäng ²)	Lydn-prov Poäng ²)	S:ma poäng
*1. Int Ch Valpas 345/50C sch, äg o fö Pentti Mattsson, Finland	320 (10)	259½ (4)	579½ Cert
2. Bob 5419/55 sch, äg o fö Margit Nordkvist (Kristianstad)	320 (10)	258½ (6)	578½ Certp. Svensk mästare CACIT
3. Säterjäntans Ölla 16129/51 sch, äg o fö Sven Johansson (Stockholm)	320 (10)	257½ (7)	577½ Certp
4. Ackim v d Pommernheide 4765/53 sch, äg o fö Sven Holmgren (Hallstahammar)	320 (10)	254½ (10)	574½ Certp
5. Lidardals Strakur 9798/54 sch, äg o fö Folke Holmstedt (Karlskoga)	288 (9)	277 (1)	565 Certp
*6. Kaskad 6701/52 sch, äg Stockholms-polisen, fö K-G Uvelid (Stockholm)	320 (10)	244 (12)	564 Certp
7. Ajax 6885/55 sch, äg o fö Gösta Lindh (Kristinehamn)	288 (9)	243½ (13)	531½ Certp
*8. Ch Pompe 15898/50 coll, äg o fö Tage Ericks-son (Surahammar)	288 (9)	243 (14)	531 Certp
*9. Ch Ruff 15702/50 ries, äg Margareta Lindblom, fö Harry Lindblom (Stockholm)	272 (8½)	257 (8)	529 Certp
10. Ragg 16429/53 sch, äg o fö Sigvard Rålin (Karlskoga)	272 (8½)	255 (9)	527 Certp
11. Schäfergårdens Grogg 15307/50 sch, äg o fö Greta Ericson (Stockholm)	288 (9)	232½ (17)	520½ Certp

SPÅRHUNDAR

	Fältprov Poäng ²⁾	Lydn-prov Poäng ²⁾	S:ma poäng	
12. Heppy 12604/52 sch, äg o fö Martin Andersson (Västerås)	288 (9)	231½ (18)	519½	Certp
13. Atom 6887/55 sch, äg o fö Lars Lundström (Kristinehamn)	288 (9)	224½ (19)	512½	Certp
14. Passo av Åsabo 8862/50 sch, äg o fö Ivar Andersson (Uppsala)	288 (9)	221 (20)	509	Certp
15. Lodd 8006/49 sch, äg o fö Arne Loordh (Katrineholm)	288 (9)	217½ (21)	505½	Certp
16. Ch Malmsjöns Cid 4613/51 sch, äg o fö Börje Rosvall (Malmö)	224 (7)	265½ (2)	489½	Godk
17. Lidardals Stulka 9802/54 sch, äg o fö Bengt Nilsson (Karlskoga)	224 (7)	259 (5)	483	Godk
18. Bamse 14908/54 sch, äg o fö Erik Melander (Hälsingborg)	224 (7)	250 (11)	474	Godk
19. Ceholms Emona 9708/54 sch, äg o fö Gunnar Eriksson (Uppsala)	256 (8)	210 (23)	466	Godk
20. Jack 11154/50 sch, äg o fö Gösta Andersson (Kristianstad)	224 (7)	240½ (15)	464½	Godk
*21. Ch Lady 3016/53F coll, äg o fö Kyllikki Sjöblom, Finland	224 (7)	232 (17)	456	Godk
22. Mix 11164/54 dob, äg o fö Åke Bengtsson (Hälsingborg)	192 (6)	260½ (3)	452½	Godk
23. Vätterbo Daina 15742/55 sch, äg o fö K A Lindqvist (Linköping)	224 (7)	209½ (24)	433½	Godk
24. Ch Tommy 5772/49 coll, äg o fö Eric Öhman (Stockholm)	224 (7)	191 (26)	415	Godk
25. Zapp 8880/54 sch, äg o fö Eric Pettersson (Västerås)	192 (6)	192 (25)	384	Godk

RAPPORTHUNDAR

1. Zari av Videbacken 7260/53 sch, äg o fö K-E Lindmark (Stockholm)	320 (10)	268½ (1)	588½	Cert. Svensk mästare CACIT
2. Ch Älvbygdens Arras 3447/53 sch, äg o fö B Boström (Göteborg)	320 (10)	230 (9)	550	Certp
3. Ch Anios Jill 8091/52 dob, äg o fö E Wahlfeldt (Surahammar)	288 (9)	259 (2)	547	Certp
*4. Nargo 4406/52 sch, äg o fö Stig Lidbom (Gävle)	288 (9)	256½ (3)	544½	Certp
*5. Popi 2257/53F sch, äg o fö T Thavanainen, Finland	288 (9)	252½ (5)	540½	Certp
6. Ch Zorro 12451/52 sch, äg o fö Rune Eriksson (Stockholm)	256 (8)	254½ (4)	510½	Certp
*7. Pano 12034/53 sch, äg o fö C-G Petersson (Stockholm)	256 (8)	242 (8)	498	Certp
8. Rapp 12602/52 sch, äg o fö E Pettersson (Västerås)	192 (6)	252 (6)	444	Godk
9. Zenta 13226/56 sch, äg o fö H Olsson (Hälsingborg)	160 (5)	247½ (7)	407½	Godk
10. Trollsjöns Lady 8532/53 sch, äg o fö N Hellberg (Göteborg)	192 (6)	202½ (11)	394½	Godk
11. Norrstrandens Castor 1049/52 sch, äg o fö Lenart Bergström (Uppsala)	160 (5)	203½ (10)	363½	Godk

²⁾ Siffror inom parentes för sph och rph anger för fältprov betyg däri och för lydndsprov placering i lydndsprov.